

אותם בכל. וכתוב (שם) היתה להר גדול ומלאה את כל הארץ, משום שנדבקה בימין, (ישעיה ל) אור הלבנה כאור החמה.

ובא ראה, בראשונה כשבא אברהם לעולם, הוארה הלבנה. והתחילה להאיר, עד שהשתלמה בדרךגתה בימי שלמה, שהתגדל על הכל, שכתוב (מ"א א) ויגדל את כסאו מכסאך. ועל זה (הושע א) ואברה לי בחמשה עשר כסף, אותם החמשה עשר צדיקים שעד שלמה. ועל זה על ידו נתנה התשבחת העליונה הזו, כדי שיתגדל בה. אבל דוד נאמר בלחש, ולא נתנה לו רשות לגלות.

אמר אני מעשי למלך (תהלים מ), לעורר את המלך העליון. ומי הם מעשי? מי שלא תלוי בו מעשה, מה עושה? שהרי המעשה תלוי למעלה! אלא מי הם מעשי? אלו הם (שם) לשוני עט סופר מהיר. משום שמשבחת בחצות הלילה למלך העליון. שיר ידירת, כמו שנאמר שיר השירים. שמשבחת הגבירה את המלך. אף פאן הגבירה משבחת אותו.

יפיפית מבני אדם (שם), הרי פרשוה החברים באברהם: נתיפית בעליונים - (בראשית טו) אנכי מגן לך. נתיפית בתחתונים (שם כג) נשיא אלהים אתה. לכך יפיפית, שתי תשבחות כלולות. הוצק חן בשפתותיך - (שם יח) הנה נא הואלתי. על פן ברכך אלהים לעולם - (שם כד) א

אבר בא וראה, הפסוק הזה יש בו סוד עליון, פנגד המלך העליון. אמרתי לו, יפיפית למעלה במחנות העליונים, שמשבחים לפניך. ולמטה באותם צדיקי אמת שעומדים

בגין דאתדבקות בימינא, (ישעיה ל כו) אור הלבנה כאור החמה.

והא חזי, בקדמיתא פד אתא אברהם לעלמא, אתנהירת סיהרא. ושראת לאנהרא, עד דאשתלימת בדרגהא, ביומוי דשלמה, דאתגדל על כלא. דכתיב, (מ"א א מז) ויגדל את כסאו מכסאך. ועל דא, (הושע ג ב) ואברה לי בחמשה עשר כסף, אינון חמשה עשר זפאין עד שלמה. ועל דא על ידו אתייהיבת האי תושבחתא עילאה, בגין דיתגדל בה. אבל דוד בלחישו אתאמר, ולא אתייהיב ליה רשו לגלאה.

אומר אני מעשי למלך, לאתערא מלך עילאה. ומאי אינון מעשי, מאן דלא תלי ביה עובדא מאי עביד, דהא מעשה לעילא תלי. אלא, מאי מעשי אלין אינון לשוני עט סופר מהיר. בגין דשבחת בפלגו ליליא למלכא עילאה. שיר ידירת, כמה דאתאמר שיר השירים, דשבחת מטרוניתא למלכא, אוף הכא מטרוניתא שבחת ליה.

יפיפית מבני אדם, הא אוקמוה חבריאי באברהם. נתיפית בעליונים, (בראשית טו) אנכי מגן לך. נתיפית בתחתונים, (שם כג) נשיא אלהים אתה. לכך יפיפית, תרין תושבחתן פלילין. הוצק חן בשפתותיך, (שם יח) הנה נא הואלתי. על פן ברכך אלהים לעולם, (שם כד) א וה' ברוך את אברהם בכל.

אבר תא חזי, האי קרא, רזא עילאה אית ביה. לקביל מלכא עילאה, אמרית ליה יפיפית לעילא במשריין עילאין, דאינון משבחין קמך. ולתתא, באינון זפאי קשוט, דקיימין בפלגות ליליא. הוצק חן בשפתותיך, בשעתא דאת קרי ומקיש לתרע היכלי, (שה"ש ה ב) פתחי לי